

2. Курко М. Н., Біленчук П. Д., Ярмолук А. А. Наука поліцейського права в Українському державотворенні: витоки, віхи, історіографія, сучасний стан і шляхи пріоритетного розвитку. *Наше право*. 2015. № 4. С. 17-22.

3. Сокурено В. В. Розвиток сучасної поліцейстики як крок у напрямі до підвищення ефективності діяльності органів Національної поліції. *Проблеми сучасної поліцейстики: тези доп. наук.-практ. конф.* (м. Харків, 28 квітня 2021 року). Харків: ХНУВС, 2021. С. 9-11.

4. Крижановська В. А. Про «Поліцейське право» як різновид адміністративного права. *Адміністративне право і процес*. 2014. № 3(9). С. 125-131.

УДК 328:185

Ірина Дмитрівна КАЗАНЧУК,

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри
адміністративного права та процесу факультету № 1
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4269-2749>

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМОДІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ТА ДСНС УКРАЇНИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВВЕДЕННЯ ВОЄННОГО СТАНУ

З введенням в Україні воєнного стану основні зусилля правоохоронців, які в посиленому режимі несуть службу за таких складних умов, спрямовані на підтримку правопорядку в регіонах, стабілізацію криміногенної ситуації, надання всебічної допомоги населенню та оперативне вирішення безпекових питань. Між тим в сучасному українському суспільстві набувають все більшої актуальності у теоретичному і практичному значенні відносини взаємодії та функціонування підрозділів Національної поліції України та Державної служби України з надзвичайних ситуацій, які стоять на сторожі екологічної безпеки в Україні.

Виходячи зі змісту профільного Закону України «Про Національну поліцію», здійснення органами поліції правової діяльності з охорони навколишнього природного середовища полягає у: виявленні та припиненні адміністративних правопорушень; прийнятті рішення про застосування адміністративних стягнень; притягненні порушників природоохоронного законодавства до відповідальності,

в забезпеченні реалізації користувачами природи своїх прав, виконанні обов'язків, усуненні різних перешкод, які можуть заважати цьому; доставлянні у випадках і порядку, визначених законом, та затриманні осіб, які вчинили адміністративне правопорушення у сфері охорони природи та використання природних ресурсів, тощо [1]. Крім того, підрозділам Національної поліції надано право складати протоколи і розглядати справи про адміністративні правопорушення (ст. 222 та 255 КУпАП), які зачіпають екологічні інтереси суспільства (порушення вимог режиму радіаційної безпеки в місцевостях, що зазнали радіоактивного забруднення (ст. 46-1), порушення державних стандартів, норм і правил у сфері благоустрою населених пунктів (ст. 152) тощо. Природоохоронні функції в основному здійснюють підрозділи превентивної діяльності, зокрема, патрульна поліція [2, с. 157]. Проте певні обов'язки в природоохоронній сфері покладені й на дільничних офіцерів поліції, які повинні захищати інтереси людини, суспільства й держави від суспільно небезпечних діянь і негативного впливу надзвичайних обставин, викликаних стихійним лихом, катастрофами, аваріями, пожежами й іншими надзвичайними подіями; надавати відповідну допомогу природоохоронним органам у вирішенні питань у забезпеченні екологічної безпеки та природокористування на дільниці [3, с. 139].

Детально природоохоронна діяльність поліції регламентована Інструкцією про порядок взаємодії між Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Національною поліцією України та Національною гвардією України у сфері запобігання й реагування на надзвичайні ситуації, пожежі та небезпечні події, затвердженою наказом МВС України від 22.08.2016 р. № 859 [4].

Слід зазначити, що 15 березня 2022 року Верховна Рада України ухвалила Закон України (проект № 7147) «Про внесення змін до законів України «Про Національну поліцію» та «Про Дисциплінарний статут Національної поліції України» з метою оптимізації діяльності Національної поліції, у тому числі визначивши для неї додаткові повноваження в умовах воєнного стану в Україні. Доповнення, зокрема, стосуються і взаємодії органів та підрозділів Нацполіції з державними органами, органами місцевого самоврядування, юридичними особами державної форми власності, зокрема щодо забезпечення розмінування і допуску поліцейських до проведення спеціальних вибухотехнічних робіт тощо.

Як приклад, працівники служб та підрозділів поліції Харківського гарнізону щодня вживають комплекс заходів для створення безпечного простору на території регіону та допомагають мобільним

підрозділам швидкого реагування ДСНС України при подоланні наслідків пожеж під час бойових дій, пошуку людей під завалами зруйнованих будівель, забезпеченні громадської безпеки у ході знешкодження вибухонебезпечних предметів та розмінуванні територій, а також в інших спільних заходах подолання важких наслідків воєнного часу. На нашу думку, у посиленні правового всеобучу та превентивної роботи актуальною була би спільна діяльність піротехніків ДСНС та вибухотехніків Національної поліції України щодо проведення занять із навчання дорослого населення та підлітків правилам безпеки при виявленні підозрілих предметів та застарілих боєприпасів, та наочна демонстрація техніки і обладнання, що використовуються під час робіт з виявлення та знищення вибухонебезпечних пристроїв.

Таким чином, правове регулювання взаємодії Національної поліції та ДСНС України в сфері забезпечення екологічної безпеки, особливо в умовах воєнного стану має бути спрямоване на: 1) визначення кола суспільних відносин у зазначеній сфері, які потребують захисту підрозділами Національної поліції та іншими суб'єктами публічного управління в спримоохоронній сфері; 2) чітке виокремлення (розподіл) їхніх повноважень між суб'єктами правоохоронної діяльності щодо забезпечення реалізації прав громадян у сфері забезпечення екологічної безпеки; 3) закріплення видів і заходів відповідальності працівників за невиконання або неналежне виконання зазначених повноважень. Доцільно також узгодити термінологію Закону України «Про Національну поліцію» з тією, що застосовується в Конституції України та в інших законодавчих актах, зокрема, в Законах України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації», «Про правовий режим надзвичайного стану». Також конкретизувати положення ч. 3 ст. 13 Закону України «Про Національну поліцію», яка містить перелік складу поліції. Адже в чинній редакції це положення надто загальне, не дозволяє судити про конкретне призначення відповідних підрозділів, про їхні відмінності один від одного, не несе належного інформаційно-регламентуючого навантаження.

Список бібліографічних посилань

1. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. Дата оновлення: 24.03.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19?lang=en>.
2. Комарницький В.М., Єрофєєв М.І. Поліцейське забезпечення екологічної безпеки: правові питання. *Вісник ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка*. 2017. № 1 (77). С. 150–157.

3. Актуальні проблеми адміністративно-правового регулювання діяльності Національної поліції України : монографія / Гусаров С. М., Салманова О. Ю., Комзюк А. Т., Міністерство внутрішніх справ України ; Харківський національний університет внутрішніх справ. – Харків : Факт, 2022. – 452 с.

4. Про затвердження Інструкції про порядок взаємодії між Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Національною поліцією України та Національною гвардією України у сфері запобігання й реагування на надзвичайні ситуації, пожежі та небезпечні події : наказ МВС України від 22.08.2016 № 859. *Офіційний вісник України*. 2016. № 77. Ст. 2583.

УДК 342.951:37.014.5

Марія Володимирівна КЛУБАНЬ,

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри правоохоронної діяльності

та поліцейстики факультету № 6

Харківського національного університету внутрішніх справ;

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3622-5263>

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВПРОВАДЖЕННЯ Е-ОСВІТИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ПРАВА ТА ПРАВООХОРОННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

В сучасних умовах розвитку інформаційного суспільства, функції та призначення освіти зазнають істотних змін та повинні задовільняти нові потреби та запити, які сформовані та викликані процесами модернізації та інформатизації сучасного українського суспільства. Більш того, кардинальних змін вимагає і світові перетворення, які були спричинені пандемією коронавірусної інфекції, починаючи з 2020 року. Заклади вищої освіти постали перед новими викликами, які змусили кардинально змінити методи та способи здобуття освіти. Заклади освіти змушені були в найкоротші терміни консолідувати свої зусилля задля пошуку найбільш ефективних шляхів функціонування та розвитку в нових умовах - в умовах мінливих змін та обмежень. Зміни стосувались не тільки закладів освіти, але й всього суспільства в цілому, тому що змінилися пріоритети і вимоги до студента і працівника правознавця в майбутньому. В пріоритеті стали нові базові навички, такі, як вміння орієнтуватися у великій